

2015. december 18. péntek

Jer 23,5-8; Zs 71; Mt 1,18-24

Józsefnek megjelenik az Úr angyala, hogy közölje, Mária foganása a Szentlélektől van.

És József hitt neki. Vállalta az állapotos Máriát, és nem bocsátotta el.

Erről egy szó jut eszembe: BIZALOM. Feltétel nélküli. Kételkedés nélküli. Mert ki az, aki ezt elhiszi „csak úgy”?

Gondolkodom. Ki az, akiben feltétel nélkül megbízom? Van ilyen? VAN!

Oly sok a kételkedés, a bizalmatlanság az életünkben. Miért? Hol romlott ez el? Miért nem bízunk senkiben? Egymásban? A Jó Istenben?

Azért imádkozom, hogy akik nem találták meg a hitet, a bizalmat, azok rátaláljanak.

Hiszen mindenkinek jár minimum egy esély – én így élek.

Győrfyné Király Cili (Budapest, 5. régió)

Máté 1,18-24

„József pedig igaz ember lévén, nem akarta őt hírbe hozni, ezért titokban bocsátotta el őt” (Máriát)

József megbecsült, törvénytisztelő zsidó ember volt. Eljegyezte magát Máriával, aki megsértette a törvényt, és bár már eljegyezte magát Józseffel, másnak a gyermekét hordta a szíve alatt. József engedelmeskedni akar a törvény előírásainak, de együttérzése megakadályozza abban, hogy követelje a törvény szerinti büntetést, a megkövezést. Az éj leple alatt titokban akarja elküldeni magától Máriát, hogy az megmeneküljön a megkövezéstől. Ezeket a gondolatokat forgatta a fejében és a szívében, amikor az Úr angyala megjelent álmában, és elmagyarázta neki, hogy Mária miért nem házasságtörő, és megparancsolta, hogy a születendő gyermeknek apja legyen. József másnap felkelt, és igaz ember lévén, megcselekedte mindazt, amit az angyal parancsolt neki.

De gondoljuk csak át, ki az igaz ember! Igaz ember az, aki nem arra törekszik, hogy a maga javát keresse, hanem arra, hogy általa a másik ember találja meg egyre jobban az Istent. Az igaz ember nemcsak hitből él, hanem megbocsát, cselekszik az irgalmas szeretet birtokában. József az Isten kérését követve megbocsát Máriának, és magához veszi, majd gondját viseli a születendő gyermeknek. Teszi mindezt annak ellenére, hogy az éjszakát megelőzően csendben, éjszaka akarta Máriát elküldeni. Már akkor is emberséges lett volna, hiszen nem akarta kitenni Máriát bántásnak és a világi törvény szerinti megkövezésnek. De József figyelmen kívül hagyta ezeket a törvényeket, és a szívében forgatott gondolatokat elúzva, teljes odaadottsággal Isten kérésének tesz eleget.

Elgondolkoztam azon, hogy mi mennyire vagyunk igaz emberek a magunk dolgában? Tanuljuk a négy evangéliumból az Isten tanításait, ismerjük, de megcselekedjük-e mindazt, amit már megtanultunk? Tudunk-e Józsefként viselkedni, és életünket úgy formálni, ahogy Isten kéri tőlünk, akár a társadalom elvárásaival szemben is.

Kecskeméti Kohlmann Eszter (Kiskörös, 10. régió)